

ПЕТИЯТ СЦЕНАРИЙ - 2025

ТЕНДЕНЦИИ ЗА ПЕРСПЕКТИВИ НА „ПРОМЕНЕНИЯ СВЯТ”*

ДА СТРУКТУРИРАМЕ НОВ СВЕТОВЕН РЕД – ПРАВЕН, ЕНЕРГИЕН, ФИНАНСОВ, ЕКОСЪОБРАЗЕН И ПО-ЧОВЕШКИ

**„Камбаните на обреченото бъдеще на Земята, бият.....Ще
чакаме ли последният гонг, или ще работим за новото си бъдеще.....”**

Антон Антонов

По-малко от четири години, след като Националният Разузнавателен Съвет (NIC) на САЩ даде публичност на Доклада „Светът през 2020 год.”, пред нас е поредният Доклад: „Глобалните тенденции до 2025 г”. Отново е заложено на четири провокативни сценария, като този път във всеки от тях, картината е подчертано песимистична.

Изводът е, че доста бързо сме се озовали вече в един „Променен свят”, и то само за последните четири години. Вторият логичен извод е – предишните прогнозни сценарии са до тук, налага се промяна на мисленето и ускоряване на действието в посока - утрешния ден на Земята. И третият налагащ се извод е, че НРС продължава да смята за точна, крачката - изнасянето на политиката си „на светло”, ясен признак за отговорност и загриженост за планетарното бъдеще. Вероятна е, и една друга хипотетична възможност, NIC да прави „мозъчна атака”, цели предизвикателство и чрез своите „сценарии”, събуждане на световния елит към не търпящи отлагане, полезни и отговорни действия.

Смяната на Администрациите и Лидерите във възлови и водещи държави, като САЩ, Великобритания, Франция и Русия също дава своето отражение и говори за наличие на някаква нагласа за промяна. „Промяната” на Администрациите, може да е и симулативно действие, целящо решаване на някои остри проблеми в момента и времево отлагане на кардиналните проблеми, някъде напред. До колко, новите лидери и прилежащата им

**Глобалните тенденции – 2025: Промененият Свят, НРС*

администрация ще имат качествата и решителност да сменят посоката, ще покаже вече ускореното планетарно време. Часовникът е пуснат.

В предишния доклад на NIC „Светът през 2020 год.“, в нито един от сценариите не беше акцентирано върху проблемите, които произлизат от „Нефтения свят” в който живеем и логичният му, и приближаващ се „край”. Проблемът с осигуряване на *устойчивото равновесие* и възстановяване на Планетата, глобалното затопляне и необходимостта да се обърнем към „новите чисти енергии” не бяха теми на сценариите. Не беше сред сценариите и проблемът с „лидерството” и способността му - за управление на рисковете в условия на глобална криза, както бяхме отбелязали в анализа „Петият сценарий”**. В анализът на „промяната”- „Глобалните тенденции – 2025”, тази каскада проблеми почти изцяло намира подobaващото си място. Очевидно, анализаторите на NIC са направили своите внимателни изводи за глобалното бъдеще на планетата. „Промененият свят”, налага бърза, но и добре подготвена промяна на стратегиите и при по-широка основа участници, с разширяване световната география на полезното действие.

За бъдещето, *полезен прагматичен ход би било изграждане на мрежа от регионални аналитични бюра с функции насочени към глобалните проблеми(аналогични на модела на НРС, която е чисто американска структура), изнесени в различни точки на планетата, които да работят с един център и да са в една система. Проблемът, разбира ще бъде кой да бъде центърът. Естествено би било, една информационно-аналитична мрежа да има своя глобален център. Такава институция може да е първа прагматична стъпка към един нов ред на „променения” свят.*

Вече действа и работи нов ръководен екип на НРС (NIC), който вероятно носи нови прагматични идеи. Добрият сценарий за бъдещето, налага и други държави, освен САЩ да имат волята да „излязат на светло” в информационното пространство и поемат своята отговорност по проблемите, поставени в „Глобалните тенденции – 2025”.

СВЕТЪТ ДНЕС

** „Петият Сценарий”, 2008: www.eurobalkanconsult.com

В „Глобалните тенденции – 2025”, се чертае новата картина на света, с възход на Китай, Индия, Русия, Бразилия, с което се поставя начало на формиране на нова световна лидерска система. Към новите “лидиращи” държави има вероятност да се присъединят и други – Турция, Иран, Индонезия. Това е естествения ход на развитието и динамиката, но от друга страна, изникват особени категории недържавни „нови играчи”. Глобални компании, които „играят” само за себе си, „Ал- Кайда”и сродни терористични структури, новия тип „олигархична” мафия, зачената в Източна Европа, престъпни енергийни картели и тангиращи към тях агресивни религиозни централи. Изводът е, че с увеличаване броят на „големите играчи”, от една страна – държави и от друга, недържавни сили, всички те се превръщат във все по-значим и нарастващ фактор за влияние, който дестабилизира Светът. Налага се и още един извод, аналитиците на НРС не нареждат сред „играчите”, някои все още известни като „велики” държави (Франция, Великобритания), както и Германия, като че Европейският съюз, а и новите глобални реалности, дезавоират тяхното глобално значение. Акцентът на „Доклада от 2008” е, че САЩ ще продължат да бъдат водещ „световен играч”, най-могъщата държава, но с намаляващи функции на отговорностите.

За Европейският съюз, прогнозата е че върви към отслабване жизнеността му при сегашната му политика. Позицията на ЕС, на стар и незаменим „щраус”, около когото се върти Светът, е демодирана и вредна реалност. Трудно обратимия демографски срив, мюсюлманското присъствие и проблемът с интегрирането му, енергийната зависимост от Русия са фактори, които днес са трудно преодолими. В допълнение, към тези фактори в Доклада, е посочена и констатацията, че организираната престъпност, особено в Източна Европа е изключително жилава и активна, и е на път да овладее и властта в някои държави.

Евросъюзът се изгражда и развива десетилетия, но е очевидно че последното десетилетие неговото разширяване е по-скоро изпреварващо и в резултат на интуитивни, а не стратегически анализи и решения. Противоречива и непоследователна е политиката на ЕС към две важни държави, които са разположени геополитически и в Европа и в Азия. От една страна, най-дълго „чакащата” държава за членство в ЕС - Турция, както виждаме от „Доклада от 2008”, вече се очертава като самостоятелен световен играч, тя вече е и член на „Г- 20”. И от друга, обърканите

„политики” на ЕС и някои от държавите-членки към евроазиатската държава - Русия. Липсата на стратегия и координация на „политиките” на ЕС към двете държави е очевидна.

В най-новия годишен аналитичен доклад „Глобалните заплахи за нацията” (февруари 2009), представен от г-н Денис Блеър (Директор на НРС) пред Сенатската комисия по Разузнаване, са анализирани основно десет геополитически точки, които излъчват „заплаха”. Там са „обичайно заподозрените” – Близък и Среден изток и прилежащия регион, Китай, Индия, Латинска Америка, Африка и др.

В един от регионите, който включва „Русия и Евразия” се посочва, че *Балканите се оказват най-голямата заплаха за стабилността в Европа през 2009 г.* По конкретно, анализът се отнася за Косово, Босна и Херцеговина и в тази връзка със Сърбия, все държави които не са в състава на ЕС и НАТО. Разбира се, ако навлезем в един по-дълбок и не шаблонен анализ, особено след динамичното развитие напоследък, на някои негативни процеси, не би следвало да се изключват една особена категория „съюзници” на Балканите. Например, България (перманентно нестабилно управление, съпътствано от корупция, улична престъпност, стратегическа и политическа дезориентация(геополитическа разкраченост), непоследователност и неискреност на политическите „елити”) и Гърция(периодично избухване на левичарски трудно контролируеми метежи) с непоследователност и противоречивост на политиката си при договорните отговорности към НАТО. Неконсолидираните политически и икономически Балкани, „разкъсването” на политическите елити между миналото, днешния ден и бъдещето, правят региона несигурен и уязвим при кризи. В този регион, всяка „промяна” в политическите елити, се оказва своеобразна „щафета”, генетично обвързана с работещи схеми от близкото историческо(политическо) минало, пречупена със значителни и продължаващи бизнеспрактики с мафиотско-олигархичен нюанс.

ЕС, НАТО и отделните държави в евроатлантическия алианс в най-широк смисъл е правилно да изградят и наложат нова по прецизна и обективирана с реалностите стратегия за Балканите (особено за членовете на ЕС и НАТО), които несъмнено ще бъдат определящи за бъдещето на евроатлантическия цивилизационен модел. Популистката „дипломация”, геополитическите шаблони и „опит” от други планетарни региони, за

Балканите са неприемливи и неработещи. Полезно е, НАТО и ЕС да изработят дългосрочна реалистична регионална стратегия за Балканите, която да отчита реалностите. *Балканите са друг стандарт, друга трудна реалност, но без тях няма Европа.* Само като се опознаят и консолидират ще бъде преодолян феноменът „заплаха”, който Регионът излъчва перманентно.

I. КАКВА Е ДНЕСНАТА СВЕТОВНА КРИЗА

КОРЕНИТЕ НА КРИЗАТА

Днес, все по-често си спомняме за „Голямата депресия от 1929 година”. Световната икономическа криза, която е най-много анализирана и изучавана, като „модел” от който трябва да се пазим. „Кризата”, не е изненада. В отделни исторически периоди, по време на войни и след тях, както и при остри суровинни кризи, са избухвали локални, регионални и по големи кризи.

При кризите на съвременния Свят наблюдаваме една тенденция – несъответствие на количествата пари и количествата стока на пазарите. За последните повече от тридесет години, парите на Планетата са се увеличили повече от четиридесет пъти, а стоките около четири пъти. Във водещата държава САЩ, индексът Dow Jones, след 1982 г., нараства дванадесет пъти, а вътрешния продукт, само четири пъти.

Началото на Глобалната(открита) икономика е поставено през 1944 г. в Бретън Уудс, юридически „глобализмът” е стартиран със създаването на Организацията на Обединените нации през 1945 г.

Постепенно с годините, международната глобална финансова система започна да наподобява огромна кредитна пирамида. Определено вече сме в това положение, че голямата маса от натрупани дългове (държавни, фирмени и лични), устремени нагоре и нагоре, можем да оприличим на „кула”, която има опасност да се срути и помете всичко.

ГЛОБАЛНАТА ИКОНОМИКА РАЖДА ГЛОБАЛНИ КРИЗИ

Предвестници на глобалната криза имаше и то не веднаж. Инфлация, Рецесия, Нефтени кризи, ниска производителност са състояния, симптоми, че нещо не е в ред. Римският клуб в свой доклад, през миналия век беше

един от първите, който алармира за края на ресурсните запаси и опасностите от глобалното затопляне.

Но според немският икономист Макс Оте, в неговия труд „Кризата идва”, „нещата се развиха по друг, малко „парадоксален” начин. През 1979 година Пол Волкер, тогавашен директор на американската емисионна банка (Federal Reserve System), поведе радикална борба с инфлацията. Лихвите в САЩ нараснаха с повече от 20 процента и американската икономика изпадна в рецесия. Призракът на световната инфлация беше прогонен....*Този период, постави началото на непознат в историята на света икономически възход...Погледнато в по-общ план, американската икономика скачаше от един рекорд към друг, а Азия се превърна в регион на икономическото чудо...(в основата на което беше Япония).* Прогресът на глобалния капитализъм изглеждаше непрестанен.” Но този възход, беше съпътстван от поредица стагнации и кризи.

КРИЗИТЕ

Според „схемата” на Макс Оте, епизодични, регионални и тематични кризисни явления се наблюдават, почти ежегодно, те са нещо като предвестници на Голямата криза, като например :

- *сривът на акциите от октомври 1987 на Франкфуртската борса;
- *имплозията на икономическата суперсила Япония след 1990 година;
- *мексиканската криза на дълга от 1994/1995 година;
- *азиатската криза от 1997 година;
- *руската криза на дълга от 1998 година;
- *колапсът на хедж фонда LTCM ОТ 1998 година;
- *бразилската криза на дълга от 1999 година;
- *провалът на Новата икономика и борсовия срив на технологическите ценности след 2000 година;
- *както и кризата на дълга в Турция и Аржентина през 2001 година.”

И едновременно с това, което се вижда от горната таблица, че за периода от 1982 г. до края на 2006год. - *индексът Dow Jones, нараства повече от 1200%!*

„Схемата” на Макс Оте илюстрира, един 10-12 годишен период от Световната икономика от който се вижда ясно, че почти всяка година, някъде на планетата има сериозна икономическа или финансова криза. И още нещо, интензитета на кризите нараства и „кристализира” логично на някоя борса, фонд или банка. В глобално регулирания „финансов свят” е естествено да „изгърмяват” финансовите институции. Логично, в определен регион, противоречията на „играчите” на пазара, водят неминуемо до „заболяване” на финансовата система. Една част от „играчите” печелят извънредно много и интензивно, други губят в същия ритъм. И кризата, просто идва естествено, за да преодолее моментния пазарен дисбаланс. Необходима е промяна.

Или, може да се направи изводът – *Кризата може да се разрази във време на най-голям подъем, но е необходимо да има наличност на други фактори, и преди всичко – „Необходимост от Криза” на Световната или някоя регионална икономика. А то става тогава, когато Светът или Региона се нуждае драстично от ”ремонт” на системата.*

Има и една друга страна на кризата. Кризата не означава единствено икономически последици – фалити, безработица, глад. Днешната световна икономика и енергетика са здраво обвързани, почти до „безалтернативност” с изчерпващи се и опасни три енергийни ресурса - нефт, въглища и газ, чиито запаси вече са минали максимума, а и почти безконтролната им експлоатация създава остри екопроблеми. Устойчивото равновесие на планетата отдавна е нарушено. На срещата в Питсбърг, дори „Г – 20” в приетия заключителен акт, отбелязва, че *„достъпът до разнообразна, надеждна и чиста енергия е от критично значение за устойчивия растеж”.*

КРИЗАТА е израз и на друг страничен признак, тя сигнализира, че е застрашен човешкият вид и заобикалящата го природна среда? Тогава идва спешната необходимост от болезнена „хирургическа” намеса, оздравителна операция, която да изправи крака „заболялото” звено.

Защо, да не говорим тогава за „здравословната” същност на Кризата?

КАКВА Е РАВНОСМЕТКАТА ОТ ДНЕШНАТА ХИПОТЕТИЧНА „СВЕТОВНА ФИНАНСОВА КРИЗА“?

Фактът е, че около нас се разпадат хедж фондовете, както и инвестиционни банкови институции като Fannie Mae и Freddie Mac (глобални спекуланти и уловители на големи пари), които извършват фиктивни спекулативни продажби и поемат задължения без да подлежат на финансов надзор. Те афишират по скоро „електронни парични печалби, без покритие“) Тази свързана верига от банкови институции и фондове с ипотечните им обвързаности, проектирани в пирамидални схеми започнаха да се сгромолясват и процесът продължава. И всички те са базирани предимно на Уолстрийт, Ню-Йорк, САЩ, където е световната финансова „Мека“. Там, откъдето идват импулсите за управление на Света и където е обективно да се очаква, че ще се насочат обратно стрелите от „бумеранговия ефект“, на отмъщението на Кризата. Това не може да е случайност. За някои от големите играчи, днешната кризисна схема е само крачка към последващи очаквани огромни печалби, но тя е и предпоставка за непредсказуеми ответни действия.

Твърдението ни, че днешната глобална Световна финансова криза е „хипотетична“, не е свързано с реалните и разрушителни измерения, които наблюдаваме сега. Става дума за наша хипотеза, за осъществяване на сценарий – за заличаване на следите на един изключително „печеливи“ престъпен сценарий на световните финансови играчи. Те се възползваха от възможностите, които им дава Глобалната финансова схема и от липсата на отговорна и адекватна Глобална институция, която да следи и контролира такива процеси.

И все пак, събитията на които сме потърпевши, новата Световна икономическа криза ли са ? Несъмнено, тя е видима, има реални трусове , основно в крупния финансов капитал и свързаните с него проекти. Вече се проведеха и няколко срещи „на върха“. Но на този „Врѳх“ са събрани политици, които едва ли имат реалната воля -възможност да променят нещо, дори от позициите си на избрани ръководители на най силните и богати държави. Те без изключение, представляват и изразяват интересите не толкова на своите народи и човечеството, а преди всичко интересите на властващите днес във Финансовия свят („Нефтения свят“).

Да, днес всички сме свидетели на финансовия стрес, ипотечния ефект на „доминото” в САЩ и не само там, „стресираният” долар, заразяващата „рецесия” и пълзящата психоза в Европа и останалите развити държави.

Но защо забравяме така бързо незапомнения бум с цените на петрола от май-юни 2008год. Тогава, „балонът” на петролната криза беше така раздут, цените на барел нефт, счупиха всички рекорди, последва ускорено движение към другия полюс – нереално ниски цени, а днес отново пълзим „нагоре”. Беше реализиран експеримент за изпробване „нервната система” на световното общество, проигра се сценарий за проверка капацитета на *допустимата търпимост* на човека. И, отново се налага да влизаме в капана на планиран цикъл и да търпим последиците от поредната „криза”. *И да „излизаме” от кризата, с „помощта” на същите Игрочи.*

Реално и отговорно, поставяме под съмнение качеството „*отговорно лидерство*”, т.е. дали днешният лидерски екип на планетата, може да изведе хората от блатото на спекулата, корупцията и безперспективността. Не става дума само за, така наречената „Световна финансова криза”. Тя е само един видим резултат от действията на некомпетентно „лидерство”.

Дълг и шанс е на новоизбрания Президент и Правителство на САЩ, както и на Световния елит, като цяло да направят отговорни прагматични стъпки, но в стратегически, а не в медийно-популистки план.

Разбира се, и останалата част от Човечеството и държавите, включително малките, трябва да поемат своята отговорност.

Хедж-фондовете се оказва, че не са нищо друго, освен инструмент, капани за истински пари, които правят спекулативно симулативни сделки, обявяват неистински печалби и произвеждат верижни фалити или „заболяване” на „до вчера” мощни фирми. После се появяват „спасителите” в лицето на юпитата от фондовете, които отново „оздравяват” и после препродават или поглъщат. Така се провокира и предизвика световен финансов хаос и несигурност, при който тези схеми се повтарят. *Тези спекулативни операции имат задачата да покрият (да размият) отговорността за най-голямата, остро ефективна и бързодействаща, престъпна финансова схема на съвременния свят.* В основата са парите, които идват от добив и продажба на нефт и газ. Тези

фондове и клониращите банки стават опасни и за държавата, която ги е приютила, когато тя се оказва неподготвена за „бумеранговия ефект” на светкавично срутването се „кула”. Първи резултат и пример за това е „Ипотечната” криза в САЩ, която удари най-слабата и неплатежоспособна част от населението в южните и в други щати, в резултат на което се наложи съкращаване на работници и достигане до верижни фалити. Това доведе до ускорено олевяване и невиджано активиране на милиони хора сред социално слабия сектор(цветнокожи, нова имиграция), които се почувстваха несигурни и за първи път в своята битност се показаха като активен и определящ политически фактор по време на президентските избори в САЩ.

Задаваме си въпроса, до кога САЩ ще могат да издържат на публичните удари срещу американската държавност и авторитет, първият път на „11 септември”, водене на войни „без край”, а днес с режисирания финансов колапс? *Държавата САЩ е умно създадена, тя е силна и добре организирана, но е очевидно, че трябва първа да се хармонизира с вече „Промененият Свят”. Трябва да се пробуди за Новото Бъдеще, защото носи бремето на отговорността, не само пред американския народ.*

Играчите, реализиращи тази престъпна схема, наречена „световна финансова криза”, от години намират прекрасна „хранителна среда” в „бизнесите” на алчните петролни и газови шейхове, олигарси и обслужващите ги правителства. Тези, които без да инвестират нищо ново технологично и ползват най-ниско платена и безправна работна сила и в бясна надпревара, трупат за себе си свръхбогатства и тикат Планетата, и хората в икономически хаос, несигурност. *През юни 2008 год., когато бушуваше „петролната криза”, цената на един барел прехвърли 140 долара, към същия период производствената цена в Арабския полуостров за добив на едни барел е около 2 долара.* Създават се условия и за предизвикване на природни катаклизми, в резултат на хищническата и вече въвн от контрол експлоатация на природните ресурси. „Новите играчи”, издигнали се скорострелно на финансовия връх, всеядно поглъщат всичко, което може да прави пари, вече назначават или купуват властта в десетки държави на планетата. Светът се превърна неусетно в заложник на група хора, които живеят като „еднодневки”, без да мислят за Човека и Земята - „След утрешния ден”.

ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТ ИЛИ ПЕРМАНЕНТНОСТ НА КРИЗАТА

Колко продължава една криза?

Кризите, обичайно не са с особено продължителен времеви цикъл, характеризират се с повторемост и са предвидими. Те са динамичен процес – разрушителен за онова, което отмира или не може да устои на напора на необходимите промени. По време на криза се преразпределят богатства, променят се политически доктрини и ориентации, но те имат в исторически план сравнително бърз край. Защото едно движение, не може да има само една посока – надолу. Винаги идва другият цикъл в обратна посока – нагоре. За това, може да се приеме, че тя е перманентен процес във времето в който кризата се редува с възхода.

Това е естествения ход на човешката общност. Но само, ако се спазват правилата или тогава, когато човешките закони са по-близо до природните. Наруши ли се този баланс, тогава рискуваме да влезем в опасния цикъл на:

СВЕТОВЕНИЯТ ХАОС

Днешната тежка Финансова криза се зароди в околностите на Уолстрийт. Първоначално, от САЩ дойдоха симптомите – ипотечния колапс, трус на Борсата и сгромолясване на индексите. Последва верижната реакция на свързаните играчи в Западна Европа и Далечния Изток, постепенно и в останалия свят. Финансовата криза, освен преки загуби и щети нанася и психологически такива, чрез последващата паника сред големи и малки играчи и държави, и огромни човешки маси от най-слабите социални слоеве. Последните „потърпевши”, са милиарди и обичайно при криза гладуват. От тук, до безпътицата на Хаоса крачката е къса.

Кризата удари най-силно позициите и авторитета на САЩ, като най-мощната икономически и финансово страна в света.

Независимо от това, Светът остана в очакване за политическите решения на американското правителство, което и при други кризи в исторически план е реагирало, наистина понякога противоречиво, но винаги прагматично. Мащабите на финансовата криза затрудняват значително лидерската роля на САЩ. И всичко това, съчетано с непопулярната външна политика на доскорошния президентски екип в Ирак и на други места по света.

Очакванията даже и на враждебните на САЩ държави са сериозни. Този път решението на кризата, не може да се очаква да дойде само от

Уолстрийт и Белият Дом. И най-богатите държави, усещат недостатъчност на реален финансов ресурс, което е в причинна връзка с кризата и което трябва да ги аргументира към активни реформаторски действия.

Световните запаси на минерални и енергийни ресурси, прехвърлиха своя връх и вървят вече бавно надолу, в резултат на стихийната и безжалостна експлоатация с всички съпътстващи проблеми – екологични, социални. И богатите и бедните държави са пред равносметка – как и по кой път. При задаващата се суровинна криза, не може да има само един „виновен”, всички в Глобалния свят са допринесли за днешното състояние на нещата. Наивно и недалновидно би било, държави и лидери, да смятат че кризата може да ги подмине без последствия.

Днешната Световна финансова криза, „избухна” месеци след като затихна *двумесечната безпрецедентна енергийна криза от пролетта на 2008 год.* Енергийната криза не съпътства, а предизвиква и финансовите кризи, защото основните финансови ресурси в съвременния свят идват от добива и продажба на конвенционалните енергии – нефт и газ. А добивът на нефт и газ, е само част от отиващите си ресурси на планетата. И тук, прозира „щраусовата политика” на Играчите. *Не е невидим вече Фактът – ресурсите се изчерпват.* На ход са, политиката на екипите и политиките с отговорно аналитично-експертно мислене, ориентирани към планетарното бъдеще и адекватно действие, и способни да поемат отговорност.

Светът е пред избор. *Или всички ще гледат в една посока и ще търсят в многообразието на възможности – съвместното точно решение, ориентирано в бъдещето, или ще се отправим към ускорено приключване земните ни дела, ако бъде „избран” - Хаоса.* Изходът е само един – изграждане на **НОВ ГЛОБАЛЕН УНИВЕРСАЛЕН СВЕТОВЕН РЕД.** Разбира се има и друг път... назад, пренебрегване на прагматичното глобално мислене и действие...

СВЕТЪТ ВЪВ ФАЗА НА КАТАКЛИЗМИ

Учените, поне тези които имат технократски и прагматични научни интереси, през последното десетилетие са единни, че климатът на земята се променя, като прогнозите са полюсни, от „прегриване” до „ледников период”. Едновременно с това се наблюдават опасни изменения на магнитното поле на Земята. Плътноста на магнитното поле на отделни

участъци на Земята изтънява, или „дебелината” е вече една трета от обичайната и като цяло за около 10 години, полето е отслабнало с 10%. Магнитното поле на Земята е резултат и зависимост от течното метално ядро на планетата. То защитава флората, фауната и човекът както и обикалящите Земята спътници от интензивното слънчево излъчване. Периодично, полето променя ориентацията си, неговите полюси (магнитните) променят местата си. Всичко това има своя естествен ход, но учените са категорични, че негативните активности (реакции) на Земята имат като допълваща причина и вина – дейността на хората.

Атмосферата непрекъснато получава нарастващи количества въглероден диоксид, метан, оксидите на азота, които попадат в нея, чрез промишлената дейност и изгаряне на горива (въглища, нефт, бензини и др.) Успоредно с това се увеличава агресивното сондиране и добив на замърсяващи и опасни за човека химически продукти. В резултат на неконтролируемото човешко насилие над Земята ежедневно се променя естественият и биологически, и полезен химически фон.

Без да сме поддръжници на апокалиптичния сценарий за бъдещето на Земята, смятаме че има многобройни сигнали за не добрата перспектива на планетата и човечеството. Неприемливо е, да стоим в позиция на „чакащи”.

II. ЕНЕРГИЙНО-РЕСУРСНАТА СВЕТОВНА КРИЗА НА БЛИЗКОТО БЪДЕЩЕ

„Китайският йероглиф, който изписва КРИЗА, се състои от два знака: единият означава - ОПАСНОСТ , а другият – ВЪЗМОЖНОСТ!...”

ПРЕВАНТИВНИ ДЕЙСТВИЯ НА ООН В 60-ТЕ ГОДИНИ НА МИНАЛИЯ ВЕК

Още в средата на миналия век, световни учени и експерти предоставиха на Организацията на обединените нации, данни за състоянието на ресурсите на надводната част от планетата, а тя е само ¼ от общата и площ. Там недвусмислено се показваше, че химическите елементи от Менделеевата таблица, с промишлено значение за човечеството, в това число и нефт и газ вече са на изчерпване. Аналитичните заключения на учените тогава сочат, че до към средата на настоящият век, Светът ще изпадне в остра и тотална ресурсна криза. В тази връзка, е свикана III Конференция на ООН по морско право, която за

първи път в съвременната човешка история постави на дискусия острият проблем с ресурсите на планетата и необходимостта да се постави основата за един Нов правен и икономически ред. Тази крачка на ООН е направена с приетата(и вече действаща) Конвенцията на ООН по морско право, която насочи вниманието на човечеството към ресурсите на Световния океан и неговото дъно.

АГРЕСИВНО УСКОРЯВАНЕ НА ЕКСПЛОАТАЦИЯТА НА ПРИРОДНИТЕ РЕСУРСИ

В последвалите две - три десетилетия, днешният човек не промени почти нищо, за да вкара някакъв глобален ред в устрема към усвояване на ресурси, тяхната преработка и опазването на околната среда. Отново в ООН се приеха някои важни документи, като Протокола от Киото, но прилагането им от основните световни замърсители се оказа „ахилесова пета”(зависимостта на правителствата от „играчите”) в тяхната политика.

От друга страна, търсенето и добива на нови и нови количества нефт, желязо, мед, газ, алуминий не намалява, а се разраства. Световната индустрия и енергетика искат все повече суровини. *По актуални данни на Международната агенция по енергетика(МАЕ) светът е изправен пред жестока петролна криза, това се отнася и до синьото гориво. През 2030 год., глобалното търсене ще нарасне с 45%, а цените с поне 200 долара. МАЕ призовава светът да проведе „зелена революция”, за да декарбонизира и дефосилизира икономиката си. Едновременно с това ЕК обявява в доклад констатацията за изтощаване на петролните полета и последиците от това. Изходът е преминаване към високоефективни нисковъглеродни енергийни технологии. Те за съжаление, не са разпределени „по-равно” между държавите и това ражда противоречия и зависимости между тях.*

На тази конфликтна „плоскост” тежката дума имат и големите транснационални компании, особено тези добиващи нефт и газ(*Осем от първите Десет най-богати компании в света за 2008год., според ”Форчън” са петролни компании*). Те на къде гледат, и на чия страна са ?

ЗАДКУЛИСНИ ИГРАЧИ „ДЪРПАТ КОНЦИТЕ” НА ЕНЕРГИЙНАТА ПОЛИТИКА

Тази категория „невидими играчи” са обвързали правителства на редица държави, някои от които директно работят за престъпни корпоративни интереси. Така се родиха олигархичните режими в не една

„демократична” държава, принадлежаща доскоро на „Световната социалистическа система”.

Всички тези управляващи „демокрации”, както и други аналози в различни точки на планетата са постоянни пулсатори на криза и нестабилност. Така също, съществуват държави и правителства, които с факта, че имат качеството „нефтени или газови играчи”, осъществяват „геоенергиен рекет” на десетки държави и световния енергиен пазар.

Активността им е широкоспектърна - „спонсорират” престъпността и тероризма, „лобират”, „финансират” срещи на държави и компании за създаване на газови и други съюзи и картели в противоположни точки на планетата, водени от политически и други деструктивни цели. Всички тези „активности” са признаци на заболяване на световната икономика, бизнес, финанси и политика, на цялостната световна сигурност.

ГАЗОВАТА ЗАВИСИМОСТ НА ЕС ОТ РУСИЯ, ПРЕДВЕСТНИК НА ЕНЕРГИЙНАТА КРИЗА

През януари 2009 год. между Русия и Украйна възникна инцидент с транзита на газ. Този инцидент веднага прерасна в газова криза с европейски отзвук. В резултат на „газовата криза” най-силно бяха ударени икономиките и населението в периферията на Евросъюза, доскорошните „съюзници” на съветската империя. Проблемът е многопланов – икономически, ресурсен и остро политически.

„Конфликтът” между Русия и Украйна по цената на газта и транзита е съществен, но периферен. Русия, може би справедливо иска да наложи „европейски” цени и на Украйна, но иска да плаща „транзита” на Украйна по съветските стандарти.

И в Украйна, както в останалите бивши соцдържави, местният посредник е фирма определена и доминирана в собствеността от ГАЗПРОМ. Но трасетата на газопроводите и газопроводите са собственост на съответната държава, в случая Украйна. Идентична е схемата и във вече европейска България.

Капацитета на практически нереализираните проекти – Син поток, Северен и Южен поток е по 30 МКМ/ год., или общо 90 МКМ/ год. А общият капацитет на транзита на действащият днес тръбопровод през Украйна е 190 МКМ/ год.! Това транзитно и то съществуващо трасе е и

най-късия път към Европа. При решаване на „кризата”, ЕС, като цяло и отделни държави-членки очевидно не подходиха към проблемите, стартирайки на база - обща политика, стратегия и интереси.

Така се дава възможност на ГАЗПРОМ(Русия) да се вклинява на части в икономиките на засегнатите държави, използвайки липсата на обща европейска стратегия и твърд отпор. *Необяснимо е, поведението на един общ съюз от държави - ЕС с общи закони, с „правила за всичко”, да позволява при предизвикана от вън криза – всеки да се „спасява” самостоятелно.*

Има нещо нелогично и в поведението на Русия. За нея, интензивният износ на въглеродородна енергия (газ и нефт) не е просто изгодна „сезонна” търговия, а и стратегия за присъствие в не особено стабилните източноевропейски държави (до скоро в нейното обкръжение) и ЕС като цяло за десетилетия. Първият рунд в мача Русия – Украйна (Европа) приключи без победител, но в професионалния бой, рундовете са многобройни. А, това означава, че ни очаква перманентна енергийна криза(война) с неясни последици.

Има и още един неясен, но съществен въпрос в „газовата война”. *В близка перспектива, Русия в състояние ли е, да осигури достатъчна плътност на налягането за транзитите си през граница? Тя може ли „сама” да бъде гарант за многобройните си и многогодишни договорености с Европа и прилежащите към нейния енергиен търговски ареал държави, за регулярни доставки? Най-вероятно, не. Русия (Газпром) са зависими и то сериозно от количествата газ, които постъпват от доскоро васалните си държави от Средния Изток.*

НА ЕС ЛИПСВА ЯСНА ПОЛИТИКА И СТРАТЕГИЯ В СФЕРАТА НА ЕНЕРГИИТЕ

Европейската енергийна политика днес, е политика на разнобой. Стари и нови държави членки на ЕС се договарят по единично.

Русия периодично(особено при кризи) оказва натиск на правителствата за поглъщане собствеността върху трасетата и тръбопроводите. *В източноевропейските страни-членки, държавата трудно контролира енергетиката, там са особено силни олигархични*

формирования(често и с представители във властта), които не пускат никой до „тръбата“ и договорите с ГАЗПРОМ или ЛУКОЙЛ.

Възможно е и друго сценарно развитие. Агресивната енергийна стратегия на Русия да предизвика бумерангов ефект. ЕС все пак един ден да се „пробуди“ и да заработи за себе си, да си „припомни“ и за евроатлантическата си принадлежност. Най-вероятно, ЕС ще ограничи енергийната си отвореност(зависимост) към Русия, което ще доведе до сериозни проблеми за руската икономика, изцяло планирана в износ на енергийни ресурси.

НА КЪДЕ СЕ Е ЗАПЪТИЛА РУСИЯ

Очевидно е, че кремълските играчи ще трябва да преосмислят своевременно икономическата си и енергийна стратегия. Русия прекалено дълъг период от време е предимно енергоизносител, а огромните печалби не се инвестират по най-точния начин. Тя се е разпростряла на два континента, но това не винаги дава предимства. Русия ще трябва да изясни за себе си, а и за пред „партньорите“ си от Европа и САЩ своите цивилизационни и икономически приоритети, да каже къде се намира и на къде гледа. Европа и САЩ, днес се отнасят с Русия, честно като с партньор, показват склонност и към отстъпки по спорни теми.

В същото време, политиката „разделяй и владей“, приписвана десетилетия на една друга европейска държава, напоследък „успешно“ се упражнява от Русия, чрез „енергийната“ и „стратегия“ към ЕС. Пример в това отношение са интензивните опити за двустранни договаряния в сферата на енергетиката и други сфери с Германия. Подобен процес на „вкарване клин“ между съюзници върви и в реализацията на „новите“ енергийни взаимоотношения между Русия и Турция(перманентно „чакаща“ за членство в ЕС). Към хипотетичния проект „Южен поток“ се кани да се присъедини и френската EDF. Тези енергийни „оси“ Москва-Берлин и Москва-Анкара-Рим, може би Москва- Париж, едва ли ще се развият по крайните очаквания на московския елит, но несъмнено ще бъдат използвани за превантивен „натиск“ срещу държави като България и преди всичко ЕС, като цяло.

При това странно и показно предизвикателно поведение на Русия, логични са въпросите „Накъде се е запътила Русия“ и „Какъв ще отговорът на Европа“? Едновременно с „прозрачния“ опит от страна на Русия за

енергийно „превземане” държава по държава от ЕС, върви европейски процес за консолидиране на политиката на ЕС за възпиране агресивната и енергийна политика. Има нещо нелогично и неискрено в поведението на държавите, които участват в подобни енергийни заигравки. Тези двустранно-тристранни междудържавни договорки, отново наподобяват „политиката на щрауса”. Днес, не само европейците, надяваме се че и руснаците виждат че тази „политика на залагане на капани” в съпровод на шумни оркестри и медии, трудно ще доведе до възпиране на една бъдеща тотална криза. Войнствената енергийна политика на московските водачи, противоречи на довчерашият им призив за необходимостта от енергийна сигурност?

Добре е, позабравилите политици да си спомнят, че в критичните периоди за Русия в края на миналия век, САЩ и ЕС застанаха зад Русия, тогава когато нейният народ гладуваше. Днес, Русия прави „опити” да „минира” единната евро-атлантическа политика, а и ЕС твори „политики-еднодневки”, без адресат. И в същото време Русия чака, на „опашката” за лидерство в Азия. Кремълските лидери е добре да си отговорят и на един друг въпрос „Русия в Европа ли е, или в Азия, независимо от географските реалности и коя политика е по-предвидима – евроатлантическата или азиатската. Миналият век и Хитлер се опитваше да играе на „два фронта” и историята помни този болезнен експеримент. А поуците би трябвало да бъдат и за победителите и победените.

ХИПОТЕЗА: РУСИЯ, ЗАЩО НЕ В ЕДИН ЕВРОАТЛАНТИЧЕСКИЯ ПАКТ?

Наред с конфронтационните и провокативни крачки на Русия към ЕС, наблюдаваме и някои разумни стъпки във военната сфера. Русия приема „подадената ръка” от президента на САЩ по някои проекти на НАТО. В „Променения свят”, би било полезно политическите елити да тръгнат по пътя на реализма и прагматизма и да търсят решения и по най-конфликтните теми. Добре е и Светът да види какви са стратегическите виждания на Русия за 2025 год. САЩ, направиха тази стъпка и то не веднаж. Светът би станал по-различен, ако Русия преосмисли ролята си и направи своята крачка. В същото това време, „Водача” на Африка и на арабската Джамахирия, надигна глас в ООН за военна интеграция на Африка в африканско „НАТО”. Такава идея надали ще направи африканците по сити, „сомалийските пирати” да станат отново рибари, и

светът по мирен. А, защо НАТО да не се реформира от североатлантически в евроатлантически съюз?

III. НЕОБХОДИМА Е НОВА ПОЛИТИКА И ПОЕМАНЕ НА ОТГОВОРНОСТ В УСЛОВИЯ НА КРИЗА

Кризите и фалитите, винаги са съпътствани от възможностите и успеха. Те вървят винаги напред във времето, но в две различни посоки. Кризата на един вид политика, води до активиране на други нови идеи и неизбежен растеж на една нова политика. Не винаги „новата политика” е градивна, възможно е тя доведе до задържане на развитието, установяване на агресивни тоталитарни режими (фашизъм, комунизъм), даже до войни. Но и след това идва „просветление”. И в „най-безнадеждни” исторически времена и ситуации, се раждат прозрения, които прерастват в идеи, които изграждат нов успешен прагматизъм, който преначертава едно „*ново човешко бъдеще*”.

Исторически, този извод може да се илюстрира с две човешки „крачки”, направени в условия на напрежения между държавите, породени от борбата им за преразпределение на планетарни богатства и които имат само един сценарий – войни и безизходица . Един поглед в бъдещето и прагматичният подход и решение, е другият начин да се излезе от криза.

ПЪРВАТА КРАЧКА

1. *ХУГО ВАН ГРОЦИУС*, холандски юрист в началото на XVII век, някъде около 1608 год., прогласява в своята кратка Харта, принципът „MARE LIBERUM”(СВОБОДНОТО МОРЕ). Или, държавите са длъжни да поддържат мирния статус на Световния океан, като *Свободното, Открито море да се определи в полза на цялото Човечество*. А, за крайбрежните държави да остане една морска левга(5,56 км или 3 морски мили), толкова колкото е покривал един оръдеен изстрел. И тази мярка, остава за векове дължината на „териториалното море”. Причината, предизвикала „прозрението” на холандеца е проста. Тя се е намирала в заобикалящия го Свят. Започнало е агресивно усвояване на „Новия свят”, търсело се е господство на отделни тогавашни държави, не само над земи, но и над редица морета. Венеция претендирала за Адриатическо море, Англия за Северно море, Турция за Черно море и т.н. Крачката до хаоса е била близо. Скромният юрист вижда далеч и прави *Първата*

крачка, която пренарежда за първи път международния правов ред, създава Нов справедлив ред за корабоплаване в Световния океан. Всички, които искат да ползват океаните и моретата мирно за търговия и риболов, да го правят по правила.

ВТОРАТА КРАЧКА

1. *АРВИД ПАРДО*, малтийски юрист, дипломат и представител на своята страна в Организацията на Обединените нации, след около 360 години в средата на ХХ век, е в основата на регламентиране на един *Нов световен ред за усвояване на Световния океан*. Първопричината за тази идея е констатацията на световни учени и експерти на ООН, че ресурсите на планетата Земя са на изчерпване и като резултат от неконтролируемата експлоатация на полезните изкопаеми, те виждат техния край, най-късно до средата на ХХІ век. В резултат на неговата прозорливост и активност, както и на редица учени и дипломати от различни държави от силно поляризираният Свят тогава, беше приета от ООН прагматичната Конвенция на ООН по морско право. Така се създаде *Нов Световен правен ред за усвояване ресурсите на Световния океан, неговото дъно и недра* през настоящия век. Идеята на Хуго ван Гроциус беше утвърдена и развита, не само по-отношение на Световния океан, а и към неговото дъно и недра, както и за опазване на морската среда. Направена беше *Втората крачка*.

ТРЕТАТА КРАЧКА?

2. Човечеството и неговите синове, в условията на зараждаща се всеобхватна световна криза – ресурсна, икономическа, финансова и екологическа, следва да направят и са пред прага на своята налагаща се *Трета крачка*.. Живеем вече в „променения свят”. Светът е „променен”, но не е подреден по нов модел... Докладът „Глобалните тенденции – 2025” не показва, че има база върху която Човекът може да продължи съществуването си, по досегашния Модел.

ПЪТЯТ ИЛИ КРАЯТ

Налага се Човечеството да избере, да стъпи здраво на Земята и да продължи по Пътят, или да остане на днешното си място и да затъне в

мисловното тресавище на инерцията и бездействието, което води към Краят. Кой са стъпките към новото „прохождане“ на човека?

IV. РЕШЕНИЯ ЗА ВЪЗПИРАНЕ И ИЗЛИЗАНИЕ ОТ КРИЗА

Несъмнено, преди да се направи решителната крачка към Нов Универсален Световен Ред, трябва да се изработят и реализират превантивно програмни направления, които трябва да спрат пълзящата криза, да се пренасочат наличните ресурси, като база за едно „ново бъдеще“. *Бъдещето не е бъдеще, ако е повторение на миналото в днешния ден.* Кризата днес е финансова, но тя утре може да се стане всеобхватна икономическа и ресурсна. Когато тя се очертае, преди всичко като ресурсна, това може да е – началото на края! Какви хипотетични подходи за възпиране, излизане и решения на Кризата, изглеждат реалистични и нужни:

- Изготвяне на всеобхватен планетарен анализ, който да определи реалното състояние и перспектива на Ресурсите – човешки, природни, усвояеми от недра на Земята, за всяка отделна държава, континент, Световният океан и планетата като цяло, включително и близкия Космос;
- Приемане на Стратегия на *Инвестиционните акценти*, с цел – възпиране и превантиране на кризи, чрез – разширяване и разнообразяване на нови икономически решения, стратегическо пренасочване на инвестициите, инвестиране в авангардни технологии – нови(чисти) енергии, екология, преработка на отпадъци, ускоряване развитието и реализацията на новите технологии, дългосрочно хуманизиране на икономиката.
- Инвестиране в квалификация и преквалификация на големи свободни човешки маси за усвояване на новите технологии, обвързване на инвестициите с нивото(качеството) и капацитета на националния инвестиционен обект.
- Инвестиране в здравето на живата природа – флора, фауна и човек;
- Технологична равностетка за нивото на развитие на технологиите насочени към усвояване на новите чисти енергии и свързани с тях производства;

- Ускорено развитие на новите технологии за усвояване и масовизиране експлоатацията на благородните енергии – слънчева, водородна, морски течения, океански приливи и отливи, вятър и др.;
- Поставяне основите на една Нова световна икономика –Слънчева, Водородна, подпомагаща и опазваща живота на Земята;
- Приемане на нови принципи за изграждане на Световната финансова банкова система, които да са обвързани с Новата икономика, базирана на Нов Енергиен и Нов Световен Правен ред.
- Поемане по пътя на усъвършенстване на днешния „несъвършен” Глобален свят или затъване в досегашните схеми на временни и нетрайни съюзи на отделни държави.

V. ОВЛАДЯВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ГЛОБАЛНИ РИСКОВЕ И ЛИДЕРСТВОТО

ЛИДЕРСТВОТО. ЛИДЕРСКИ ДЪРЖАВИ И СЪЮЗИ ДНЕС И УТРЕ

Реализирането на „първата фаза – възпиране и излизане от кризата”, несъмнено ще бъде съпътствано от ожесточена съпротива на значителна част от днешния управляващ „елит” на планетата. Тази възможност ще доведе до необходимостта, бързо да се формират нови водачи. Трябва да „поникнат” водачи способни да управляват в условия на „кризи” в тотален план и по местата на възникване на „проблем”. Лидерите не са необходими само по върховете.

ЕДИН ЛИДЕР, ОТГОВОРЕН ЗА ЦЯЛАТА ПЛАНЕТА ИЛИ ЛИДЕРСКА ПАРТНЬОРСКА СИСТЕМА

Днешната Световна финансова криза, несъмнено е следствие на алчност и недостатъчна или въобще липса на чувство за обществена отговорност, сред водачите на световния финансов и политически елит.

На срещата на Г-20 в Лондон в началото на 2009 год. бе констатирано, че са необходими около 5 трилиона долара за „запушване” на финансовите пробойни на Уолстрийт. Това води до увеличаване „печатането” на долари от Федералния резерв на САЩ. На симпозиум в Париж с тема „Нов свят, нов капитализъм”, европейските лидери приеха идеята за „основен ремонт” на досегашната философия за капиталистическата система. От

друга страна , американският президент Барак Обама, заяви в Лондон, че планетата се нуждае от „нов световен ред”.

НА СРЕЩАТА НА „Г – 20” В ПИТСБЪРГ, МОЖЕ БИ... „ВЪРНАХМЕ СВЕТОВНАТА ИКОНОМИКА ОТ РЪБА НА ПРОПАСТТА”

С тези си думи, Президент Обама, изрази известен оптимизъм по отношение на резултатите от срещата на „Г – 20” на 26 септември 2009 год. в Питсбърг. „Г – 8” се реши да извърши „ремонт” на правилата за управление на финансите и икономическото сътрудничество, като разшири броя на решаващите държави, до следващото стъпало – 20 играчи. Или, *Първо* членовете на „Г – 8” ще се занимават основно с международните отношения и външната политика и *Второ*, „Г – 20” ще се занимава с икономическите и финансови въпроси. „Решенията” в „историческото” споразумение, предлагат - да издигнат „Г – 20” в центъра на съвместните усилия за осигуряване на устойчиво възстановяване и за избягване на финансовите слабости довели до кризата и създаване на Съвет за финансова стабилност, са за съжаление пожелателни и тромави. Основните играчи от „Г – 8”, приемат „решенията” за свой личен успех. Да, Светът се е отгласнал от „крачката към пропастта”, но „знаят” ли лидерите, на къде е следващата крачка, за да не се озовем отново в позицията от „вчера”. От „решенията” са вижда, че лидерите са добронамерени и притеснени и че техните „решения” не са насочени дългосрочно, а са приети по необходимост. До вчера 8, а днес 20 държави! *Това е просто разхвърляне на отговорността. Наистина ли 20 лидери имат увереността, че могат да спасят планетата?* Това едва ли е глобалното прагматично и стратегическо решение, от което се нуждае Светът. Все пак, трябва да се отдаде дължимото за направената „стъпка”, за постигнатите договорености от „Г – 20”. *И най-лошата договореност е по-добра договореност от алтернативата за политическото „нищо”.*

СВЕТЪТ СЕ НУЖДАЕ НЕ ОТ РЕМОНТ, А ОТ „НОВ РЕД”, РАЗЛИЧЕН ОТ СТАТУКВОТО

Противниците на САЩ, както и на идеята за „Нов световен ред”, обвързват държавата САЩ с приемането на един „нов световен ред”. Но не само държавата САЩ, се нуждае от „нов световен ред”. Както и „промяната” не може да е само американска отговорност. Опитът да се „натовари”

автоматично с еднолична отговорност за днешната криза една държава - САЩ , не е решение. Такава реакция е рефлекторна, не обективна и не е резултат на анализ на реалностите и търсене на перспективата. Да, нормално е да се постави въпросът за „лидерството” и отговорността за планетата в един конфликтен свят, в условия на криза. Или кой ще бъде Лидерът на вече „Промененият свят”? Лидерите не се „назначават” или „подменят” след „изтичане на срок”, те се раждат.

Кой е тогава „новият” претендент за еднолично световно лидерство с полагащите се отговорности в един „Променен свят”? Нека излезе „на светло”, да се заяви и поеме отговорност. И в предишният и днешен свят, нещата не са така прости, те не са същите.

СВЕТОВНИЯТ ЛИДЕР ДНЕС Е – САЩ, А В” ПРОМЕНЕНИЯ СВЯТ”?

Световният Лидер, видимо силно оспорван, все пак е – Съединените американски щати. Отговорностите за САЩ, никога не са били по-тежки и те вероятно са напълно ясни за отговорния американски политически елит. Това са *отговорности, не пред един народ, не пред съюзнически народи, а пред народите от целия Свят. Констатацията, че живеем вече в един „Променен свят”, не е просто един факт, а признание за осъзнаване на отговорността и възможните последици.*

Ние живеем вече в един „Променен свят”, така че не можем да останем в хамлетовската поза „да бъдем или да не бъдем”. Тази констатирана реалност, за сега остава незабелязана и неразбрана. Светът остана в очакване, размисъл и съмнение. Светът отново иска Америка (САЩ) да покаже как да се работи, живее и оцелява в днешния свят. Еднопосочното очакване на крачката към „решението” не е реалистично. Необходими са общи усилия. Този път не се „предвижда” историческа пауза за размисъл.

През 30-те години на миналият век, по-време и веднага след поемане на първия си президентски мандат, Франклин Делано Рузвелт предприема активни мерки за извеждане на САЩ от „депресията”. Системата от мерки, известна като „Новият курс”, извежда държавата от състояние на депресия. Този „Нов курс” на президента Рузвелт в голяма степен прилага икономическия модел от теорията на Джон Кейнс, според която се налага правителството да наложи финансови и монетарни мерки с цел да се смекчи рецесията и излезе от депресията. „Новият курс” на демократа

Рузвелт успява. *Очевиден е резултатът, след появяването на необходимия лидер, който поема отговорността, действа и успява.*

Новите, „променени“ отговорности, ще наложат и покажат *новия земен човек*, естествено ще покажат и „новите водачи“ и до колко те са способни да поведат планетата към нейното „ново бъдеще“.

Макс Вебер, казва: *„Организациите, които ще оцелеят са онези, които съумяват да прокарат лидерско поведение по всички свои нива в системата си, а не онези които предполагат, че лидерите съществуват само по върха...“*

Проблемът днес е в – разбирането за лидерство, водачество, поемане и способности за управление на отговорностите. В Глобалният Свят днес и в бъдеще, не може да има един лидер – държава или човек. Тази функция, като еднолично действие вече е непосилна и грешна. *Лидерството днес, трябва да бъде споделена партньорска отговорност или „лидерска система“*. Отговорността за лидерството, следва да се поеме не от един субект – държава или човек. В „Промененият свят“, се поставя въпросът за разделяне отговорността между група държави, някои от които никога не са допусkali, че ги очаква тази роля-отговорност, а други че просто се налага да слязат от самотния пиедестал на величието.

Планетарното „лидерство“ е многопланово и има нужда да бъде изяснено и от един друг аспект. В светът в който живеем, говорим за „лидерство“ на ООН, „велики сили“, лидерската отговорност на групи държави, на САЩ, от тук и до необходимостта за „нов световен ред“.

Хипотезата, че лидерството в някаква степен следва да се разпредели между повече отделни държави или международна институция, сама по себе си не решава проблема. Преди това, властта в „Променения Свят“, ще трябва да промени философията си, тя трябва да е в хармония с бъдещите реалности и нови стратегии за световната власт и лидерството. Г-н Хенри Кисинджър пред в-к „Индипендънт“ казва, че *„Финансовата и политическа криза на практика са тясно свързани една с друга, отчасти защото по време на икономическия разцвет между икономиката и политическите системи в света възниква пропаст. Икономическият свят е глобализиран, неговите институции обхващат целия свят и действат според правила, които предвиждат саморегулиращ се световен пазар. Финансовият колапс разсея този мираж и извади на показ - очевидна*

липса на глобални институции, които да смекчат шока и да обърнат хода на нещата.”

В днешния Свят – Глобалните Финанси, Глобалната Икономика са господстваща реалност, но липсва нова Глобална и ефективна Политическа Структура - Регулатор. *Такава регулаторна глобална институция е решението.* За съжаление, днешната Организация на Обединените нации действа постфактум, тромаво, без идея за превенция и качествено нов тип лидерство, остро необходимо сега. На днешната ООН и липсва мощ и инструментариум(правнообвързващ) за налагане на Воля. *ООН стои някъде в страни от острите проблеми, породени от перманентната икономическа криза.*

Отговорното лидерство, властта имат нужда от нова прагматична и честна философия, особено когато Човечеството е на прага на Глобална Криза. Лидерите, трябва да бъдат честни, ясни и способни. *Налага се да бъде издигната ИСТИНАТА, като ВЯРАТА на ВЛАСТТА, а не да се възвеличава ВЛАСТТА като ИСТИНА!* Само така, лидерската система ще заработи хармонично и успешно за решаване острите проблеми на пълзящата Глобална Криза.

VI. УСКОРЕНО ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ И ГЛОБАЛИЗИРАНЕ НА СЪЮЗИТЕ И ИЗДИГАНЕ ЧОВЕШКАТА И ПЛАНЕТАРНА БЕЗОПАСНОСТ КАТО ПЪРВОСТЕПЕННА ЗАДАЧА

Алтернативите не са много. В днешният Глобален свят съществуват многобройни междудържавни и световни съюзи и организации. За съжаление, те са формирани на база конюнктурни или отдавна остарели принципи. Този проблем се отнася особено отговорно до ООН, Организация, която вече е изчерпала функциите си за целите, които са и били поставени през 1945 год. Естествено, ООН все още е реален и значим международноправен субект и днес, но Организацията не може да бъде формален наблюдател в променения и кризисен свят. Тя е продължава да е отговорна, да работи и изпълнява своите отговорни функции и да съблюдава спазването на многобройните конвенции и правила, които е създала. „Променения свят” е вече в друго измерение, което не е населено с проблемите и хората, живели след Втората световна война.

Компрометирането на глобалните схеми напоследък, особено във финансовия свят, както и в междудържавните отношения, активират

рефлекторно и стихийно групиране на държави на базата на верски и политически фундаменти от миналото. „Интегрират се” и се окрупняват структури на мафията и тероризма. *Всичко това се случва в условията на тотално незначитане на Морал, Закон и Бог.* Открояват се само стремежи на „играчите” към бързи печалби и възползване от създадения вакуум от видимото противопоставяне на „великите сили”, безпомощността на „водачите”.

Активирането през последните години на така нареченото „морско пиратство”, край бреговете на Сомалия и други места от Световния океан, зад които „надзърта” Тероризмът, не е случайно периферно явление. Това „явление” е симптом за заболяване на системите за глобална безопасност. То е резултат от дестабилизацията на глобалните и национални институции и подценяване на проблемите свързани с многоаспектността на тероризма. Изглежда невероятно, че международните организации, включително ООН, НАТО, „Г – 8”, „Г – 20” и „великите сили” не могат цяло десетилетие да се справят със съвременните пирати в един ограничен район на Световния океан, пресичан от важен и интензивен стратегически морски търговски път. Това е един от основните търговски пътища, свързващи Богатия „Север” и бедния „Юг”. Този симптом „безпомощност” на институциите се мултиплицира опасно.

Друга, илюстрация за „безпомощност”- новата *олигархична източноевропейска мафия* избуя и измести класическата мафия в Европа, даже и в САЩ. Този нов тип „международна мафия” се бори за завземането на официалната власт в не една държава и вече заема позиции във властта. *Амбициите на „новата мафия” достигат и до волята за „пряко участие” във властта,* резултат от вече многогодишното „ползотворно” сътрудничество с олигархични правителства. Наблюдава се криза в ефективността на полицейските и други специални служби на редица държави. Недостатъчно са развити в международен план взаимовръзките на институциите, които се занимават с борбата срещу престъпността и тероризма. Международната координация, обмяната на информация и аналитични прогнози за националната и международната престъпност и тероризъм са недостатъчни, „работят” стратегии от един „отминал свят”. „Приспаната бдителност” на ЕС, НАТО, САЩ, Г- 8 по отношение на международната организирана престъпност и тероризъм, могат да доведат Светът в близко бъдеще до друг непознат феномен на

криза. Ако навлезем хипотетично, в условията на световен хаос – е възможно да последва неконтролирана „пандемия” на организираната престъпност и тероризъм.

НЯКОИ НОВИ ПРИНЦИПИ ЗА ИЗГРАЖДАНЕ НА МЕЖДУНАРОДНИ ОРГАНИЗАЦИИ И ДЪРЖАВНИ СЪЮЗИ.

В контекста на интензивният кризисен период, който изживява днешният свят, чисто хипотетично са възможни многобройни сценарий за ново междудържавно прегрупиране на възловите държави и съюзи. Несъмнено, „пътят към истината” няма да бъде лесен и прост. Смелата „трета крачка”, ще бъде предхождана от различни локални(регионални) опити за решаване на проблемите. Зрелостта на държавите(политическите елити) не е еднаква, целите в повечето случаи са разнопосочни и с къс хоризонт на перспектива, но стъпките ще бъдат направени. *В Градежът на междудържавните съюзи (малки или по-големи) трябва да бъде положен „камъкът”, който да гарантира продължителния живот и перспектива на съюза.* Тези съюзи (поне значителна част от тях) трябва да бъдат изградени не с цел разрушение, а съграждане. *Те трябва да са в една „система”, като „скачени съдове” и да станат част от един бъдещ всеобхватен универсален световен съюз на държавите и човечеството.*

НОВА ГЛОБАЛНА ИНТЕГРАЦИЯ БАЗИРАНА НА НОВИ КРИТЕРИИ И ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА

Съществуващите - ООН, международните организации, реално отговорните и решаващи световни сили, всяка отделна държава , както и световния политически, технологичен и културен елит на планетата, следва да си обединят усилията и ресурсите, за да се *преподреди човешкия Дом – той, за сега е един.*

СТРАТЕГИЧЕСКИ И ВРЕМЕННИ (ЦЕЛЕВИ) СЪЮЗИ

Днес в планетарен план, са налице многобройни държавни съюзи, които са бюрократизирали дейността си на база стари принципи и не актуални интереси. Критериите на тези съюзи са от времето и статуквото, формирано след Втората световна война.

В „*Променения свят*”, съществуващите и бъдещите регионални и планетарни съюзи, вероятно ще бъдат изградени на основата на нови

КРИТЕРИИ:

ИКОНОМИЧЕСКИ:

- Свързани с наличността и необходимостта от възприемане на нови Ресурсни и Енергийни източници, които ще са в основата на една Нова Световна Икономика. Дали това, отново ще са източници разположени в ограничени участъци(държави) на планетата, на океанското дъно или тези източници ще имат тотално и достъпно разположение – ако в основата е една слънчева и водородна икономика;
- Смесени, т.е. продължаване на базирането на досегашните ресурсно-енергийни източници(ограничено във времето) и постепенно (ускорено) преминаване към залагане на новите енергии;

НЕИКОНОМИЧЕСКИ(ПОЛИТИЧЕСКИ):

- Времево-политически, това са и сега съществуващите съюзи на база „статуквото”, които ще се опитват да доказват и налагат политики и практики, кодирани в миналото и интереси в близкото бъдеще. Това ще бъдат съюзи с „къса стратегия” и „къса памет” и (някои от тях)не без помощта на престъпни мафиотско олигархични структури;
- Идеино религиозни, една особено опасна категория държавни съюзи, които ще се опитват да наложат „панацея”(политическа или религиозна фикция) на своите народи, защо не и в планетарен план с помощта на фанатизирана тоталитарна диктаторска схема прилагана върху безправни, бедни и зомбирани народи;
- Преструктуриране, модернизирание и адаптиране на съществуващи съюзи с новите реалности с опции за тяхното разширяване;
- Нови глобални и регионални съюзи, които да обслужват Новия световен ред в полза на Човечеството.

*Ето, някои вероятни прегрупирания на държавите, които могат да бъдат предприети при една или друга ситуация, представени чисто схематично, но заредени с философия на „оцеляване” или в търсене на радикално ново бъдеще на планетата***:*

- I. САЩ+КАНАДА;*
- II. САЩ+КАНАДА+МЕКСИКО*
- III. САЩ+КАНАДА+МЕКСИКО+ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ(ХРИСТЯНСКИ СВЯТ- I)*
- IV. САЩ+КАНАДА+МЕКСИКО+ЕС+УКРАЙНА+РУСИЯ(ХРИСТЯНСКИ СВЯТ – II)*
- V. САЩ+КАНАДА+МЕКСИКО+ЕС+ЛАТИНОАМЕРИКА(НЯКОИ ДЪРЖАВИ)*
- VI. ЕС+УКРАЙНА+РУСИЯ*
- VII. СРЕДИЗЕМНОМОРСКИ, БАЛКАНСКИ, ПИРИНЕЙСКИ ИЛИ СКАНДИНАВСКИ ДЪРЖАВНИ СЪЮЗИ*
- VIII. РУСИЯ+КИТАЙ*
- IX. КИТАЙ+ИНДИЯ*
- X. САЩ+КАНАДА+АВСТРАЛИЯ(АНГЛОСАКСОНСКИ МОДЕЛ)*
- XI. САЩ+КАНАДА+ЕС+АВСТРАЛИЯ(ХРИСТЯНСКИ СВЯТ- III)*
- XII. СЪЮЗ НА ЛАТИНОАМЕРИКАНСКИТЕ ДЪРЖАВИ*
- XIII. СЪЮЗ(ИСЛЯМСКИ) НА АРАБСКИТЕ ДЪРЖАВИ*
- XIV. СЪЮЗ НА ИЗРАЕЛ И НЯКОИ АРАБСКИ ДЪРЖАВИ*
- XV. СЪЮЗ НА АФРИКАНСКИТЕ ДЪРЖАВИ*
- XVI. НОВИ ПРИНЦИПИ НА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ(ВЪТРЕШНО) НА ФЕДЕРАТИВНИ ДЪРЖАВИ(САЩ, РУСИЯ И ДР.)*
- XVII. НОВ ПЛАНЕТАРЕН ГЛОБАЛЕН СЪЮЗ, ООН (СЛЕД СВЕТОВЕН ХАОС, КАТАКЛИЗЪМ ИЛИ ПРИ РАЗУМ)*
- XVIII. НОВ ДОГОВОР ЗА ООН, на базата на НСЕР и НСИР, интеграция на човечеството (индивидите)*

****Представеното хипотетично схематизиране на потенциални държавни съюзи и в някои свои предложения, граничещо с фантазията, има за цел да покаже реалността и абсурдността, но и надеждата за едно по-добро, ново прагматично бъдеще на държавите и човеците. Изборът е в нашите ръце.*

VII. НОВА ПОЛИТИКА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКОВЕТЕ И ПРЕВАНТИВНИ МЕРКИ ЗА НЕДОПУСКАНЕ ОБРАТИМОСТ НА ПРОЦЕСИТЕ

Господстващите днес енергии, налагат планетарните правила в сферите на икономиката, финансите, масовата прехрана, здравеопазването, възпроизводството на живата природа и човека, екологията, както и на междудържавните отношения. Въпросът е, до кога?

УПРАВЛЕНИЕ НА ГЛОБАЛНИТЕ РИСКОВЕ

При един глобално устроен свят, при една глобално реализирана икономика и особено световна финансова система, съществува опасност и от глобални рискове. Глобалните рискове са в сферата на икономиката и финансите и свързаните с тях прехрана на населението и нейното доставяне, както и ролята на енергетиката и не на последно място – рисковете в екологичен план. През 2008 г. на Световния икономически форум, заключението на доклада „Глобалните рискове 2008” беше категорично, че глобалните рискове ще бъдат управлявани трудно. Основният въпрос е *„Кой в глобалния свят е собственик на риска, т.е. коя е институцията или организацията, отговорна за стабилността в света? А именно през следващите пет години трябва да се вземат повечето от политическите, икономическите и инвестиционните решения в борбата за климата”*..и не само за него. *„Изводът: за да се справим с нежеланите външни ефекти на глобално ниво се нуждаем от международна кооперация, например международен форум на правителствените служители от целия свят, отговорни за управлението на риска. Проблемите между отделните страни могат да се решават на двустранна база..политическата и икономическата несигурност ще продължат да бъдат определящи. В икономическо отношение, периодът на изключителен растеж, може да е вече минало... Светът се превръща във все по-зависимо място, но едновременно с това все по-голяма рядкост са тези хора и държави, които се наемат с глобалните рискове.”*

ОБВЪРЗАНОСТ НА РИСКОВЕТЕ

Ресурсите на планетата ,които са в основата на световното стопанство (икономиката), определят нейната насоченост, нейните - сила и слабости. Световната икономика и световната финансова система, представляват една система от *„скачени съдове”*. От тук, следва закономерността за

„обвързаността на рисковете“. Като следствие, най-чувствителни от икономическа гледна точка са системните финансови рискове. Последните десет години, светът изживя безпрецедентен икономически ръст и стабилност. Но след 2007 г. започна кризата с ликвидността и дойде 2008 г., първоначално с лоша перспектива, последвана от днешната криза. Глобалната схема в икономиката и финансите, когато са в подем улеснява и способства взаимовръзките в производство и търговия. Някои противоречащи си икономики *„до вчера“* в условията на стабилност, заработват някак от *„само себе си“* в резултат на взаимноизгодните *„глобални правила“*. *Но при задълбочаване на интеграционните процеси при глобалната икономика, уязвимостта спрямо сринове, например при „доставките“ се увеличава.*

Известен е, примерът през 1999 г., когато цената на полупроводниците в планетарен план се удвоява в резултат на земетресение в Тайван. Видими са рисковете, например за ЕС, при почти пълната му зависимост от един доставчик на газ. И едновременно с това ЕС и САЩ отлагат нужните инвестиции за сектор Енергетика, тъй като не са ясни новите международни правила за вредните емисии. Очакваните *„правила“* в действителност са само крачка по пътя към пълната забрана на вредните газове. Именно затова *ЕС, САЩ и в особено голяма степен Китай, следва да инвестират в новите енергии и преди „правилата“ да са влезли действие.*

В геополитически аспект: многобройни терористични атаки с химическо и конвенционално (за сега неядрено) оръжие, Конфликтите САЩ-Иран, Афганистан, САЩ-Северна Корея, недобрата ситуация в Ирак и Палестина и др. са илюстрация за обвързаността на рисковете в глобалния свят.

От екологична гледна точка, като резултат от промяната в климата и видимите екстремни климатични условия в следващите 10 години, страните около Мексиканския залив, Индия, Китай, Бангладеш ги очакват засилени топлинни вълни, суша и унищожаване на реколта, недостиг на вода, циклони, земетресения, наводнения от Мисисипи, до Яндзъ, Темза и Рейн.

Тази нелека перспектива се пренася и в социалната сфера: пренасяне на зарази от животинска популация върху хората, нарастване на

инфекциозните заболявания като СПИН и др. в региони от Югоизточна Азия и Русия.

Повишаване степента на технологичните рискове: атака или системен провал на критичната информационна инфраструктура и получаване „ефекта на доминото“ върху водния транспорт, банките и финансите и управлението на бедствията и аварията.

Или, рискът се глобализира: вече е формирана мрежа от взаимозависими рискови събития. *Феноменът „риск“ осъществява натиск, чрез неговите обвързани последици, а те се пренасят верижно от регион в регион.*

ТРЕТАТА КРАЧКА

„МОДЕЛЪТ - 2009“

VIII. СТРАТЕГИЧЕСКИ ЕТАПИ НА ПЛАНЕТАРНО ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

Акцентите (етапите) за стратегическо пренареждане правилата на Земята, които не могат да бъдат прескачани, са в три посоки. Създаване на правила за Нов Енергиен Ред, Нов Икономически и Финансов Ред и Нов Световен (Правов) Ред. Поредността за реализация на етапите е условна, но логично е да се акцентира на стратегията по изграждане на Нов Световен Енергиен Ред. Навлизането на новите енергии в икономиката и бита на хората, ще доведе до качествено нова Икономика, която ще изисква нови финансови правила, от тук и Нов Икономически и Финансов Ред. Тези два етапа ще се развиват успоредно и взаимнообвързано и една тяхна обща цел следва да бъде – превантирането и възпиране на циклични икономически и финансови кризи. Прагматичния стратегически подход при реализиране на тези етапи, ще доведе до неминуемата необходимост от изграждане на правните и институционални основи на Новия Световен Ред.

НОВ СВЕТОВЕН ЕНЕРГИЕН РЕД(НСЕР)****

ЕТАПИ НА С Т Ъ П А Л О В И Д Н И Я М О Д Е Л:

1. ИЗПЪЛНЯВАНЕ НА СЕГАШНИЯ МОДЕЛ И ДОГОВОРНОСТИ

Налага се на този етап, да се стъпи на досегашният планетарен Модел за правен режим за проучване и експлоатация на природните ресурси (в т.ч. и

**** ”Моделът е изложен подробно в „Петият сценарий”, www.eurobalkanconsult.com

на нефт и газ), чрез инструментариума на ООН. Независимо от кризата, която е обхванала универсалните световни институции, очевидно е че трябва да се заложи на ООН и правилата които са създадени, за да не се допускат хаотични междудържавни конфликти.

2. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА НОВИТЕ ЦЕЛИ:

- * Активиране и ангажирани на „световните играчи” в изграждането и контрола на НСЕР, не може да се ползват ресурси и дивиденди от Общото наследство, без участие.
- * Изграждане на регионални и планетарна хармонизирана енергийна мрежи за добив, производство и пренос на чисти енергии.
- * Обособяване на Стратегически планетарен фонд за ресурсите и новите енергии при ООН.
- * Обявяване, чрез ООН на стратегическите ресурси на планетата за „общо достояние и наследство на цялото човечество”.
- * Ускорено и приоритетно пренастройване на енергетиката към чисти природни земни и космически източници и постепенно изграждане на принципно нова „Слънчева енергетика”.
- * Изграждане на система от Международни правила за хармонизиране на националните правни системи, съответстващи на НСЕР.

3. ПРИНЦИПИ НА ФИНАНСОВОТО ПЛАНИРАНЕ, ПРИОРИТЕТИ НА ИНТЕРЕСИТЕ И КОМПЕСАТОРНИ МЕХАНИЗМИ

1. Идеята за Нов Световен Енергиен Ред, няма задача да фалира световни и национални корпорации и отделни държави, ангажирани с днешният начин на проучване, експлоатация и производство на енергия.
2. Поемането на реализацията и контрола на НСЕР от страна на ООН, ще спести огромен финансов ресурс, необходим за създаване на нова

специализирана институция, както и ще ползва досегашният опит и нормативен инструментариум на Организацията.

3. Финансовият ресурс на енергийните корпорации, както бюджетите на отделните държави и Световната организация (ООН), следва да бъдат планирани и пренасочени към безвредни технологии и едновременно да се изработи специален компенсаторен план за инвеститорите.
4. „Петролните играчи” ще следва да инвестират значителна част от финансовия си ресурс в технологии „нови енергии”. Срещу това, те трябва да получат дългосрочни данъчни и други облекчения, но при поемане на дългосрочни договорни ангажименти и след закупуване на концесионни(лицензионни) права.
5. Да се изработи сравнителен финансов и технологичен анализ, обвързан и с бюджетен израз за двата пътя за усвояване ресурсите – чистите енергии и морското дъно.
6. Да се изработи схема и предвиди отделен компенсаторен план-бюджет за развитие на държави със слаби икономики, както и за тези, които се бедни на природни ресурси.

4. ОФИЦИАЛНИ ИНИЦИАТИВИ НА О О Н

Секретариатът на Световната организация, да инициира в ускорен план прагматични действия, подготви и представи пакетни инициативи пред Генералната Асамблея и правителствата на държавите-членки, в следните направления:

1. ИЗВЪНРЕДНА СЕСИЯ на ОС на ООН по проблемите свързани с глобалното затопляне, климата, ресурсите и световната енергетика(новите енергии);
2. Приемане на МОРАТОРИУМ за добив и експлоатация на нефт и газ, както и други минерали от дъното на Арктика.(Решение, Резолюция на ОС и СС на ООН);
3. Приемане на СПЕЦИАЛЕН СТАТУТ НА АРКТИКА(близък до този на Антарктида);

4. Насрочване на КОНФЕРЕНЦИЯ НА ООН ПО ПРОБЛЕМИТЕ ОТ ЗАМЪРСЯВАНЕТО И НЕОБХОДИМОСТТА ОТ ИЗГРАЖДАНЕ НА НОВ СВЕТОВЕН ЕНЕРГИЕН РЕД (НСЕР), която да завърши с приемане на УНИВЕРСАЛНА КОНВЕНЦИЯ на ООН в тази връзка;
5. Създаване на ФОНД при ООН за ресурсите и нови технологии в енергетиката;
6. Изграждане на постоянен орган при ООН – Комитет за изграждане и управление на НОВИЯ СВЕТОВЕН ЕНЕРГИЕН РЕД;
7. Изграждане на Национални координиращи комитети за дейността по НСЕР за отделните държави.

И днес, несъмнено държави, международни организации и пряко ангажираните в енергийният бизнес корпорации, анализират перспективата пред световната енергетика. Но „Световните играчи” се налага да променят стратегиите. Бъдещата планетарна енергетика, базирана на нефт, въглища и газ в недалечна перспектива вероятно ще изпадне в шокова криза в резултат на все по намаляващите количества добив от недрата на Земята в частност, както и на останалите ресурси важни за световната икономика .

В резултат на усвояването, развитието и масовизирането на технологиите за производство на Новите чисти енергии, ще се стигне до необходимостта от Нов световен икономически ред, Нова политика, Нов световен ред за новите хора , на един Нов променен свят.

НОВ СВЕТОВЕН ИКОНОМИЧЕСКИ РЕД (НСИР)

До решаване „проблемът” с планетарните ресурси и в най-голяма степен с енергийните, Светът ще се „люшка” между минало и бъдеще. При днешната планетарна конюнктура в сферите на икономиката и финансите ще продължим да бъдем свидетели на „оздравителни”, „спасителни” и „отлагателни” намеси на държавите и международните финансови институции, Г-7, Г-8, Г-20 и т.н. „елитарни формати”. Всички тези „намеси” , „инжекции”, няма да могат да „излекуват” световната икономика. Такива „оздравителни” операции, финансови инжекции, могат да бъдат приети само, като част от прехода, но в условията на „цайтнот”(изтичане на точно определено време).

Съвременните глобални финансови институции (Международния Валутен Фонд, Международната Банка за Възстановяване и Развитие – „Световната Банка“) са създадени в резултат на Споразумението от Бретън Уудс от 1944 г.

Основната цел на това „Споразумение“ е *първи опит на западните съюзници (в края на Втората световна война) да подредят следвоенния свят*, като въведат нов финансов ред. Искат да установят съотношенията между валутите и международните системи на плащания и предложат модел на модифицирано връщане към „златния стандарт“, чрез „конвертируемостта“, като крачка към възстановяване и съживяване на следвоенната световна икономика.

Или, „глобализацията“ в планетарен план, в началото е заложена в регулацията на световните финанси, после идва ред и на универсалната международна глобална организация – ООН, която се създава през 1945 г. Реализацията на клаузите на „Споразумението от Бретън Уудс“, преминава през различни мъчителни перипетии до 1971 г., когато правителството на САЩ, поставя край на конвертируемостта на долара, което довежда до неговия край (на „споразумението“).

Глобалните финансови институции (МВФ и СБ) остават и действат, и до днес, без нито за миг да са имали нещо общо с дейността на глобалната световна организация – ООН. Тази заложена, не случайна нелогичност на „глобалната идея“- несвързаност на институциите е предпоставка за различни противоречиви практики и трудна контролируемост и овладяване на кризите до днес. Кризите се „появяваха“ и си „отиваха“, вън от какъвто и да е контрол, даже бяха „научно“ обяснени с цикличността на кризите. Именно, почти синусоидалната цикличност на кризите, дава възможност неблагоприятните последици да бъдат стопирани или поне намалени.

Без да се отрича огромната полезност и свършена работа на МВФ и СБ, очевидно е че вече е наложителна, като начало радикалната им реформа.

Последните решения в Питсбърг за реформа, са по-скоро опит за ремонт на съществуващата глобална финансова система в лицето на МВФ и СБ. А, предоставянето им в „разпореждане“ на „Г – 20“ е решение, натоварено повече с очаквания, отколкото с реални функции и ясни

регламенти. Светът и лидерите, трябва да събудят световната икономика със стратегически нова целева политика към ресурсите.

При глобалните кризи, решенията трябва да са глобални, което естествено не изключва регионални и национални антикризисни мерки. „Г – 8” и „Г – 20”, несъмнено са влиятелни и важни лидерски срещи, но те не са институционални. На срещата в Питсбърг присъства и Генералния секретар на ООН. Г-н Бан Ки-мун заяви, че иска да „напомни на лидерите на Г – 20, че 85% от страните по света не са представени на срещата. А, страните от Г – 20 си разпределят 85% от приходите.”

Нелогично и нереалистично. На срещата в Питсбърг, натоварена с решаването на глобални кризисни въпроси, ООН не присъстваше като пълноправен решаващ участник, въпреки че тя е единствената призната глобална световна организация. На практика, при решаване проблемите на планетата Земя, представена от ООН, съдбата и се решава само от 20 държавни лидери.

НАЛАГАЩИ СЕ ИЗВОДИ:

I. ПОДХОДЪТ „БРЕТЪН УУДС” Е ПРАВИЛЕН, НО Е ИЗЧЕРПАН

1. Конференцията в Бретън Уудс през 1944 г., преди края на войната, която е иницирана от западните съюзници, показва прозрение за „утрешния ден” на икономиката и необходимостта от създаване на световен и глобален финансов ред в условията на мир. Несъмнено, *участниците са се безпокоели преди всичко за своите интереси* и подходът тогава е бил правилен и навременен.

2. Въпреки че, победителите са бързали преди всичко да се договорят по клаузите на бъдещия планетарен финансов ред и тъй като не са се съмнявали, че ще бъдат лидери в тази сфера, те са направили и „втора крачка”. Имали са готовност и веднага след подписването на капитулацията и мирните договори те иницират и създаването на Организацията на обединените нации, или Институцията, отговорна за политическото лидерство на планетата.

3. Още със създаването си, *глобалните планетарни институции – финансови и политически са тотално разделени*, в тях са заложили различни прагматични цели и задачи. МВФ и СБ от една страна и ООН от друга, следват разнопосочни принципи и цели. Финансовите институции

следват неотклонно, принципа „световните пазари се саморегулират” и те служат чрез пазарни модели, преди всичко на „големите финансови играчи” и след това на държавите и човечеството. Глобалните планетарни проблеми в чисто политически аспект (и то не изцяло), са „оставени” на ООН.

4. От тук и разминаването, заблудата че „саморегулацията на пазара” е вездесъщ феномен, тя решава всичко. Колкото Светът ставаше „по-богат”, толкова по-голяма ставаше бездната между финансовия и политически модел на планетата. ООН и МВФ-СБ, „работят” все едно се намират на две различни планети. *Тотално глобализираните световна икономика и финанси, „чувстват” остра постоянна липса на глобален възпиращ международен политически регулатор и арбитър – Институция.*

II. НУЖНИ СА НОВИ ПОДХОДИ ЗА ИЗГРАЖДАНЕ НА НОВ РАБОТЕЩ И СПРАВЕДЛИВ СВЕТОВЕН ФИНАНСОВ РЕД

1. Налага се да бъдат организирани консултативни срещи, инициирани като начало от МВФ и СБ, ООН и с участието на Г-7, Г-20, както и представители на държави от „развиващите се” страни, и с широко участие на експерти.
2. На най-широко представителен форум да се свика Конференция за формулиране и приемане на Нов световен финансов (икономически) ред в координация с ООН.
3. Възможен и то добър вариант за подготовка и свикване на Конференция за приемане на Нов световен финансов ред е, ако тя бъде свикана, чрез ООН.

III. СЪЗДАВАНЕ НА НОВ МЕЖДУНАРОДЕН ФИНАНСОВ РЕД И МЕЖДУНАРОДНА ФИНАНСОВА ИНСТИТУЦИЯ, КАТО ЧАСТ ОТ НОВИЯ СВЕТОВЕН РЕД

1. Принципи:

- Финансовият ред да се изгражда на базата перспективите за развитие на световната икономика за период от 50 години;
- Да се запази глобалният подход за структуриране на световният икономически и финансов ред в хармония и

организационна обвързаност с единен глобален световен ред;

- Глобалните световни финансови институции да се изграждат едновременно и да са част от единна световна глобална институция;
- Световните финансови институции да изградят и регионални (континентални) свои институции;
- Новите световни финансови институции да се изграждат като високопрофесионални независими експертни институции, които работят в рамките на световната глобална организация.
- Наложително е да се обособи Институция, регулатор който създава принципи и правила, които да предотвратяват (недопускат) цикличността на кризите, които изтощават икономиката, недопускат прекаленост в натрупване на кредитен капитал от една страна и тотална липса от друга.
- Липсата на адекватна международна „институционална рамка, т.е. съд или арбитраж, подобен на съдилищата за справяне с банкрутирани национални икономики – което би позволило свръхзадълженията да се управляват на международно ниво.
- Трябва да разреши този проблем, като се създаде международен съд на дълговете.”(Хосе Антонио Окампо, Колумбийски университет, Ню-Йорк).

IV. НОВА РЕСУРСНА ПОЛИТИКА - ОСНОВА НА НОВАТА СВЕТОВНА ИКОНОМИКА

- Приемане Стратегия за планирано поетапно усвояване на ресурсите, закрепена с Международна конвенция за реда за усвояване и ползване на ресурсите в полза на човечеството;
- Изграждане на основите на Водородна и Слънчева икономика;

- Поетапно прекратяване на добив на ресурси и производства, които вредят на Природата и Човека.
- Изграждане на Световна икономика на базата на чисти производства за „общо достойние” и на „устойчивото равновесие”.

НОВ СВЕТОВЕН (ПРАВЕН) РЕД

Нашето разбиране за необходимостта от „Нов Световен Ред”, не е архаизъм, не е човешка приумица, клонирана в миналото, когато такъв „земен ред” е бил свързан със сатанински мистицизъм, антихристиянска идеология, фашизъм или други антихуманни идеи и практики.

Новият Световен Ред не е идея за отрицание на миналото и за създаване на общество, което да претендира че е завършекът на човешката цивилизация. Новият Световен Ред е просто, поредното стъпало в движението на човешката спирала устремена напред и нагоре.

Защо е необходим Новият Световен Ред:

- *Светът от „1945”*, наложи посоката на глобалния цикъл на управление на процесите, но Светът от „2009” е различен.
- *Моделът „1945”*, вече е изчерпан идейно и прагматично, той не отразява новите реалности.
- *Светът от „2009”* е пред две алтернативи – или да продължава да се развива в глобален план, изграден на база „нови реалности” в условията на един вече „променен свят”, или да се върне към Светът на националните държави – многоезични, многоверски и на принципите - „всеки за себе си” и „по-силният изяжда по-слабия”?
- *Светът от „2009”*, вероятно може да избере и друга „трета” алтернатива, но днешният ден на Човечеството и очерталите се песимистични перспективи, *налагат Изборът да е разумен, точен и за благо на цялото днешно човечество и поколенията след нас.*
- Светът не може повече да се „спотайва” зад американското надмощие или зад американските провали. Всяка страна ще трябва да направи преценка за бушуващата криза. Същевременно всяка страна ще бъде длъжна да се изправи пред факта, че дилемите и

могат да бъдат разрешени, *единствено чрез общо действие(Хенри Кисинджър)*”.

- *Светът от „2009”* се нуждае от нова, глобална **ИНСТИТУЦИЯ**, която да носи отговорностите на новия „Променен свят”, да бъде кооперативна структура, съчетала в себе си ролята на Регулатор на икономическите, енергийните и финансови проблеми, да бъде обединител на интересите на държавите и преди всичко на Човечеството.
- Новата универсална глобална институция, примерно *„Обединени Нации”(ОН)* е логично да бъде изградена като **универсална структура в пълен обем на функциите – Международен лидер, отговарящ за политическите, икономическите, финансовите, ресурсните, екологическите и опазващите възпроизводството на човека и живата природа проблеми.**
- *Моделът „2009”* налага въздигането на нов целеви принцип за Новата световна глобална институция – *интересите на Човечеството, Човека и живата природа, приоритет за ОН и всяка държава-членка.*
- *Моделът „2009”* не е противник на „националната държава”, защото без нея Глобалният свят се обезсмисля. Националната държава изпълнява важни политически, икономически и социални функции, няма подобна алтернативна институция. Тя е и институция на гражданите. Глобалният свят без националните държави би се превърнал в гигантски купол без, опорни точки

НОВ СВЕТОВЕН РЕД И НОВА ГЛОБАЛНА СВЕТОВНА ИНСТИТУЦИЯ

Новият Световен Ред, предполага и изграждането на Новата глобална световна институция. Вариантите са два, или реструктуриране целево и функционално на действащата днес – ООН и ли създаване на нова Институция. Преди това, трябва да се пристъпи към диференциране и преподреждане на акцентите на планетарната ценностна система в условията на Променения свят. Независимо какъв ще бъде изборът на Човечеството – преобразуване на Световната организация или изграждането на нова институция

„на чисто”, целта е една и съща – полезна ефективност от нейната работа и сигурност за Човека в Променения свят.

КОЕ НЕ Е НУЖНО НА НОВАТА ГЛОБАЛНА ИНСТИТУЦИЯ:

1. Институцията на „ВЕЛИКИТЕ ДЪРЖАВИ ” при ООН:

- Статуквото „велики държави” е променяно с времето в продължение на почти един век. Със създаването на ООН през 1945 год. в Съвета за сигурност беше утвърдена институцията на държавите „постоянни членки” .
- Тази институция, през „2009”. вече няма онази стойност, която е имало през „1945”. Очевидна беше различната „тежест” в световната политика през последните 50 години на „великите сили” – САЩ, Франция, Великобритания, Русия и Китай. „Победените” Германия и Япония със свои сили и помощта на САЩ се извисиха до световни лидери.
- С процеса на интегриране на европейските държави в Европейския съюз, постепенно световните лидери, „великите държави” – Великобритания и Франция позагубиха от своя „блясък”.
- 80-те години на миналия век, СССР се разпадна, функциите на „велика държава” наследи Русия и тя след държавния си и политически разпад, бързо тръгна надолу.. към гладът на народа си. Тогава САЩ и ЕС и „подадоха ръка” и тя отново се „изправи на крака” и започна отново да „удря по масата”.
- Появи се, и вече се рои, и един друг , *не институционален тип „велика сила”, която не е изградена върху каквито и да е правни основи: Г – 7; Г – 8; Г – 20*, и претендира да управлява Глобалния свят.
- ООН и институцията „постоянни членове” на СС („великите сили”) са формирани веднага след Втората световна война. Тогава тези държави - СССР, САЩ, Великобритания, Франция и Китай са били съюзници.

- В днешния диференциран свят, това вече е архаизъм. Всяка една от тези държави има свои интереси и не е склонна да работи на принципа „консенсус“, винаги има една от тях, която налага „вето“.
- Така Световната организация се „блокира“ при необходимост да се вземат *важни за планетата решения*.

2. Правото на „ВЕТО“ :

- Днес в Световната организация, при вземане на решения са възприети два доста противоречиви принципа – „ветото“ и „консенсуса“.
- При изграждането на новата организация, като начало следва да отпадне най-напред правото на отделни държави да стопират с „вето“ приемане на отделни решения.
- Именно, чрез активното ползване на това свое право, петте държави постоянни членове на Съвета за сигурност при ООН, дезинтересираха активността на десетки държави в работата на световната организация.
- Ако се прецени, че необходимо да се предложи коректив при гласуването на важни решения, може да се извършва гласуване с лимитиран „кворум“ и реална представителност на други критерии.

КАКВО НОВО Е НУЖНО НА НОВАТА „О Н“:

1. На базата на действащите и сега Устав и структура на ООН, да се извърши реструктуриране на световната организация, като преди това се възприеме нова философия за идеята „Глобален свят“ и се определят стратегическите насоки, поне за 50 години.
2. Уставът на ОН, трябва да бъде направен отново, функциите на постоянно действащите основни органи е добре да бъдат опростени, необременени с излишни бюрократични механизми.
3. Структурата и правилата трябва да позволяват органите да работят и не предизвикват излишни дискусии.
4. Необходимо е да се усъвършенства и опрости процедурата на приемане на решения. „Консенсусът“ или общото съгласие, трябва

да бъде запазен като способ за приемане на общопланетарни, хуманитарни и др. проблеми.

5. За по-голяма бързина при приемане на решения по проблеми свързани с безопасността и от оперативен характер, които не търпят продължително отлагане, трябва да се изработи ефективна и справедлива система за гласуване, примерно „стъпаловиден кворум”.
6. Финансирането на Световната организация не трябва да цели да обременява държавите-членки, но да бъде изградено върху справедливи принципи.
7. При получаване на по-голям дял добив на планетарни ресурси, на база геополитически териториални реалности от, „общите блага” за съответните държави, вноската следва да бъде пропорционална на добитите блага .

Предлагаме за размисъл, проект за създаване на някои постоянно действащи органи, които да позволят да се усъвършенства ефективността и актуалността на ОН във времето:

ИЗГРАЖДАНЕ НА НЯКОИ ПРАГМАТИЧНИ СТРУКТУРИ НА ОН

- Постоянен Комитет за управление на Ресурсите и опазване на Природата и Човека;
- Постоянен Комитет за развитие и управление на Новите (чистите) енергии;
- Постоянен Комитет за управление на Икономическите и Финансови планетарни стратегии;
- Постоянен Комитет за предотвратяване и управление на планетарни и космически рискове;
- Постоянен Комитет по управление Безопасността на планетата и човека;
- Изпълнителен Съвет за икономическа и финансова стабилност и контрол на оперативните институции;

- Генерален военен Съвет за управление на Въръжените сили на ОН и операции по предотвратяване на военни конфликти и последствия от планетарни и космически конфликти, бедствия и катаклизми;
- Център за анализи на предисторическите и историческите човешки култури и прогнозиране културата на бъдещето и контактите с извънземни цивилизации;
- Планетарен Център за стратегически проучвания, анализи и прогнози с регионални териториални бюра.

„Краят на света няма да бъде утре” (Тит Ливий), но е необходимо да ускорим планетарните процеси към „промяната” , да пренаредим по нов начин нашия Дом – Земята за Бъдещето, дори ако се налага „камък по камък”...и да се подготвим да посрещнем Световната Ресурсна Криза.

*

*

*